

ofte i samspil med flere vurderingsforudsætninger. De økonomiske vilkår skal således eksempelvis – som en af flere faktorer – vurderes konkret i forbindelse med overvejsen omkring oprettelse og nedlæggelse af apoteksenheder og mere generelt i forbindelse med fastlæggelsen af apotekernes gennemsnitlige udbytte og med de økonomiske udligningsordninger. Afhængig af vurderingssituationen vil det begrebsmæssige indhold af »rimelige økonomiske vilkår« variere fra meget snævre driftsøkonomiske vurderinger til mere helhedsprægede skøn. Der er tale om et begreb hvis indhold ikke kan defineres entydigt, og som derfor må vurderes i sammenhænge, hvori det forekommer. Begrebet må også ses i relation til lægemiddelprisernes niveau.

Hvis spørgsmålet imidlertid er, om apotekerordningens økonomiske system giver rimelige økonomiske vilkår for alle eller for størstedelen af apotekerne, vil det være naturligt at belyse, hvorledes apotekernes indkomster fordeler sig efter henholdsvis det nuværende udligningssystem og lovforslagets.

Der henvises herom til besvarelsen af spørgsmål 16.

Spørgsmål 20:

I sin fremsættelsestale fremhæver ministeren, at der ikke er nogen hensigt om at flytte produktion og markedsandele fra industrien til apoteksproduktionen. Samtidig udtales det, at »medicinindustrien berøres i betydelig grad af, hvorledes apoteksordningen tilrettelægges«. Hvorledes harmonerer disse udtalelser?

Svar:

De to citerede udtalelser fra fremsættelsestalen findes i noget forskellige sammenhænge, men er i god harmoni.

Som det nærmere er beskrevet i indenrigsministeriets kommentarer til MEFAs skrivelse af 5. marts 1982 til udvalget, er lovforslagets regler om apoteksproduktionen og den foreslåede nævnsordning begrundet i den særlige stilling, som apoteksproduktionen indtager, navnlig for så vidt angår kombinationen producentinteresse med retligt monopol på detailforhandling.

Det foreslåede nævn skal således sikre indseende med, både at registreringsindeha-

verne udøver virksomheden i overensstemmelse med de opstillede vilkår og med, at der ikke sker misbrug i konkurrencemæssig henseende i den forstand, at virksomhed med apoteksproduktion ikke udøves med henblik på at overtage markedsandele på medicinindustrien.

Der er således overensstemmelse mellem de anførte citater fra fremsættelsestalen.

Spørgsmål 21:

Vil ministeren ændre sammensætningen og indskrænke beføjelserne til det i § 15 omhandlede nævn til alene at være af tilsynsmæssig karakter?

Svar:

Det i lovforslagets § 15 omhandlede nævn for apoteksproduktionen skal sikre, at de principper, der ligger til grund for den foreslåede ordning, efterleves.

Initiativer og beslutninger tages af registreringsindehaverne. Dispositioner, der er af betydning i forhold til de opstillede vilkår, skal godkendes af nævnet, der således ved sin sagsbehandling skal påse (føre tilsyn med), at målsætning og intentioner med lovgivningen følges.

Hvis der med det stillede spørgsmål sigtes til, at nævnet i stedet for godkendelsesbeføjelser alene skulle have til opgave efterfølgende at holdes underrettet om truffede dispositioner, måtte der i loven indgå en generelt formuleret adgang for nævnet til efterfølgende at annullere eller ændre registreringsindehavernes beslutninger. I modsat fald ville nævnet ikke være i stand til at sikre de hensyn varetaget, som er beskrevet både i svaret på spørgsmål 20 og i kommentaren til MEFAs skrivelse af 5. marts 1982.

En efterfølgende adgang til at annullere beslutninger, truffet af registreringsindehaverne, vil skabe en urimelig usikkerhed og uklarlighed. Endvidere er det nærliggende at forestille sig, at der under en sådan ordning ville kunne udvikle sig den praksis, at registreringsindehaverne på forhånd forelagde nævnet i alt fald mere væsentlige beslutninger – f.eks. om oprettelse af et nyt produktionssted – for at sikre sig imod, at nævnet efterfølgende ændrede beslutningen.

Indenrigsministeriet finder derfor, at det tilsyn med apoteksproduktionen, som er en